తీరని కోర్కెలు

బి. విద్యాసాగర్

తెల్లవారుఝామున కోడికూతవిని, సింహాద్రి ఉలిక్కిపడి నిద్రలేచాడు. అంతవరకూ మధుర స్వప్నాలలో ఈ లోకాన్నే మరచిపోయి హాయిగా విహరించిన అతనికి, మళ్ళీ రోజూ కనపడే మనుషులూ, పరిసరాలూ కనిపించేసరికి, ఏదో విచిత్రమైన విరక్తి కలిగింది. తాను ఊహించుకున్న లోకానికీ, ఈ ప్రపంచానికీ ఎంతటి వైరుధ్యం!

కలలు ఎంత మధురంగా వుంటాయి! కాసేపయినా మానవుడు తన కష్టాలు విస్మరించేటట్లు చేస్తాయి.

సింహాద్రికి కలలో కనకం కనిపించింది. అతనిని గిలిగింతలు పెట్టింది. ఇద్దరు విలువైన దుస్తులతో ఏదో మహానగరంలో హాయిగా విహరించారు.

ఆమె ఎంత అందంగా వుంది!

భూలోకంలో వున్న తన ప్రియునికై, అందంగా అలంకరించుకుని వచ్చిన ఊర్వశి లాగుంది.

ఊర్వశి! కనకం ఎంతమంది రసికులకు ప్రేయసో! ఏమయితే, తనకెందుకు!... తనకు కలలో పైగా సాక్షాత్కరించింది. అంతే చాలు!

కనకం మనస్సు చంచలమైనదని తనకు తెలుసు! అయినా, ఆమెను విడిచిపెట్టి వుండలేడు.

కలలో కనకం ఎంత బాగుంది! తీగ సంపెంగలా విలాసంగా, హాయిగా వుంది. చవుకబారు సబ్బు సువాసనలతో, పౌడరు పూసుకుని అందంగా కనిపించింది.

ఒకసారి తన బట్టలకేసి చూసుకున్నాడు. అబ్బ! ఎంత అసహ్యంగా వున్నాయి. మంచి ఖరీదయిన బట్టలు కొనుక్కోవాలని ఎన్నాళ్ళనుంచో అనుకుంటున్నాడు. కాని చేతిలో డబ్బు కనిపించటంలేదు. అయినా, తను పూరుకోకుండా, సాధ్యమైనంతవరకూ, ఖర్చులు తగ్గించుకుని, పొదుపుగా ఖర్చుపెడుతూ, కొంత డబ్బు సమకూర్చుకున్నాడు.

తెల్లవారింది. కానీ యింకా సూర్యోదయం కాలేదు. సింహాద్రి సరాసరి పెట్టె దగ్గరకు వెళ్ళాడు. జేబులో వున్న సంచి బయటికితీసి, అందులో వున్న డబ్బు లెక్కపెట్టాడు. "ఇంకొక్క రూపాయి" అంటూ తనలో గొణుక్కున్నాడు. ఇంకా, ఒక్క రూపాయివుంటేకాని, మంచి దుస్తులు లభించవు. అది సంపాదించటమెలా? ఈ చిరిగిన గుడ్డలలో, తను ఎన్నాళ్ళని కాలక్షేపం చేస్తాడు?

"మంచిబట్టలు కొనుక్కోవాలి" అంటూ మనస్సులో అనుకున్నాడు.

సింహాద్రి ముందుకు నడిచాడు. సరాసరి ఒక ఇంటిముందు ఆగాడు. రోడ్డుమీదకు వ్యాపించివున్న కొమ్మనుండి పూలు కొన్ని రాలిపడివున్నాయి. వాటిని ఏరుకుందామనుకున్నాడు సింహాద్రి. ఈ పూలన్నీ తీసుకు వెళ్ళిఇస్తే కనకం సంతోషిస్తుంది. కాదు! అదంతా వట్టి భ్రమ! ఆమె ఈ పువ్వులకోసం తపించిపోవటంలేదు. [illegible] విలువైన బహుమతులు బహూకరించగల ప్రియులున్నారు. కనుక ఈ పూలు తీసుకు వెళ్ళటం అనవసరం.

గబగబా అంతవరకూ ఏరిన పూలను మళ్ళీ అవతల పారబోశాడు. ఇంతలోనే ఆ వీధి గుమ్మం తలుపులు తెరచుకున్నాయి.

"ఎవర్రా! దొంగవెధవా! ఇక్కడ తిరుగుతున్నావు" అంటున్నాడు తలుపు తెరచిన ఆసామి.

సింహాద్రి అక్కడ ఒక్క క్షణం వుండలేదు. గబగబా అడుగులు వేసుకుంటూ నడిచాడు. కొంతదూరం అలానడిచి వెనక్కి తిరిగిచూశాడు. ఇందాక తలుపు తెరచిన వ్యక్తి తనను వెంబడించడం లేదు. ఇక భయంలేదు.

తిన్నగా, ఎవరూ చూడకుండా పూలతోటలోకి వెళ్ళాడు. తనకు కావలసిన పూలు కోసుకుని గబగబా గుడిదగ్గరకు వచ్చేశాడు. అక్కడ పూలుఅమ్మేదుకాణాలు వున్నాయి. వాళ్లకు సింహాద్రి పూలు ఇచ్చి, [illegible]

మీకు
నమ్మకమైన
నీలగిరి తైలం
కావాలంటే

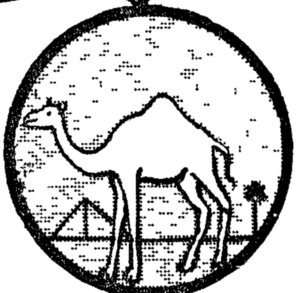

కేమిల్
బ్రాండ్
వాడండి
అది కల్తీలేనిది..

ప్రశస్తమైన కాఫీ పౌడరు

Fresh, Fragrant & Delicious

ఆంధ్రా కాఫీ పౌడరు

ANDHRA Coffee

ఆంధ్రా కాఫీ యిండస్ట్రీ, గుంటూరు.

Quality is our Motto

స్వచ్ఛమైనది

శ్రేష్ఠమైనది

బ్రాంచీలు:- బ్రాడీపేట, బాపట్ల, సత్తెనపల్లి, నర్సరావుపేట, నిడుబ్రోలు.

ఆంధ్రా కాఫీ ఇండస్ట్రీ

H. O. పట్నంబజారు - గుంటూరు-1

తీరని కోర్కెలు

ఇచ్చిన డబ్బులు తీసుకున్నాడు.

"ఇంకొక అణా యివ్వండి బాబూ! పూలు యెక్కడా దొరకడం లేదు" అన్నాడు.

'అవునవును! నువ్వు నీస్వంత తోటలో నుంచి కోసుకొస్తున్నావు కదూ? చాలుచాల్లే'

సింహాద్రి ఇంకేమీ మాట్లాడలేక పోయాడు. పావలా పంచిలో పడేసుకుని నడక సాగించాడు. ఇంకా ముప్పావలా కావాలి. అదికూడా ఈరోజులో సంపాదించాలి.

'అగుడ్డషాపు తెరిచారేమో!' అనుకుంటూ చురుగ్గా నడిచాడు. అయినా డబ్బులుచాలనిది అక్కడికి వెళ్లి మాత్రం లాభమేమిటి?...ఏమో! ధరలు తగ్గకూడదూ?

దుకాణాలు ఇంకా తెరవలేదు ఒకపాత గుడ్డలషాపుమాత్రం తెరచివుంది. అక్కడ మంచిబట్టలు దొరకవు. అందుకని ముందుకు నడిచాడు.

ఎవరో ముసలమ్మ, నెత్తిమీద వొకమూట చంకలో పిల్లవాడు, చేతిలో వొక బరువైన సంచీ పుచ్చుకుని భారంగా అడుగులు వేస్తూ నడుస్తున్నది. ఆమెను చూస్తే సింహాద్రికి జాలివేసింది. పైనున్న మూట ఏక్షణానయినా క్రిందపడేటట్లుంది. చేతిలోవున్న సంచి జారిపోయేటట్లుంది.

"అవ్వా! నేను తీసుకొచ్చి పెడతాను" అంటూ సింహాద్రి అడుగు ముందుకు వేశాడు.

"అక్కరలేదు" అంటూ ముసలమ్మ ముంగుకు సాగింది. సింహాద్రి ఆమెను వెంబడించాడు.

"నువ్వు మొయ్యలేవమ్మా! నేను తీసుకువచ్చి పెడతానుగా!"

"ఏమి యివ్వమంటావు?"

"మీకెంతిస్తే అంత!"

సింహాద్రి మూట, సంచీ ఆమెవద్దనుండి తీసుకున్నాడు "ఎక్కడకు పోవాలమ్మా?" అని అడిగాడు.

"బస్సు స్టాండుకు"

"అలాగే!" అంటూ ఆమెతోపాటు నడిచాడు. బస్సులో ఆమెను కూర్చోపెట్టి, ఆమె యిచ్చిన పావలా తీసుకున్నాడు.

మళ్ళీ దుకాణాల వైపుకు నడిచాడు. వంతెన దాటి అవతలకు చేరుకునే టప్పటికి, తన దగ్గర పూలు తీసుకున్న మనిషి కనిపించాడు. ఎందుకో అతన్ని చూస్తే సింహాద్రికి వళ్ళుమండింది.

గుడ్డల దుకాణం యింకా తెరవలేదు. సింహాద్రి సరాసరి పెద్దవీధిలోకి వెళ్ళాడు. అక్కడ తను రోజూ పండుకునే అరుగు మీద ఎవరో విశ్రమించటం చూచి

"లేవరా వెధవా!" అంటూ భుజం తట్టి లేపాడు. అతను ఉలిక్కిపడి లేచి సింహాద్రిని చూసి భయంతో పారిపోయాడు. సింహాద్రి విజయగర్వంతో వికటంగా నవ్వాడు.

రోడ్డుకు వొకపక్కగా పడివున్న సిగరెట్ ముక్కలను ఏరి జేబులో పడేసుకున్నాడు. అక్కడినుంచి కాలువ వైపుకు వెళ్ళాడు. ఇంకా పడవలు తిరగటంలేదు. నీళ్ళు నిశ్చలంగా ప్రవహిస్తున్నాయి. కాలువకు వొక పక్కగా పడవలను వొడ్డున వున్న గుంజలకు కట్టివేశారు. సింహాద్రికి దూరాన వున్న కొండలు, అక్కడక్కడ యింకా వినుకు వినుకు మంటున్న విద్యుద్దీపాలు కనిపించాయి. 'ప్రకృతి ఎంత రమణీయంగా వుంది' అనుకుంటూ నడక సాగించాడు.

సూర్యోదయ మయింది. పడవ వాళ్ళు తమపనిలో నిమగ్నులయినారు. కూలీ వాళ్ళు ఫ్యాక్టరీ కూత విని హడావుడిగా పోతున్నారు.

బాగా తెల్లవారింది పొగమంచుపోయి, భవనాలపై సూర్యకిరణాలు పడుతున్నాయి. "గుడ్ల షాపు ఈపాటికి తెరచివుంటారు," అనుకుంటూ సింహాద్రి మళ్ళీ నడకసాగించాడు.

షాపు తెరచివుంది. అద్దాలలోపల మంచి గుడ్డలు వేళ్ళాడుతున్నాయి. సింహాద్రి లోపలకువెళ్ళి అడిగాడు.

"మొన్న చూసివెళ్ళాను. ఆ గుడ్డలఖరీదు యేమయినా తగ్గిందా!" అంటూ ఆదుర్దాగా అన్నాడు.

సింహాద్రిని చూడగానే, ఆ షాపు యజమాని గుర్రుబట్టాడు. అందుకని

"తగ్గలే దబ్బాయి!" అన్నాడు.

సింహాద్రి నిరాశచెసుకుని, మళ్ళీ బయిటికి వచ్చేశాడు. మిగతా డబ్బులుకూడా సంపాదిస్తేతప్ప, తనకు ఆ మంచిగుడ్డలు లభించవు.

సింహాద్రి మార్కెటువైపుకు నడిచాడు. కూరగాయలలారీ యింకారాలేదు. దాని కోసం యెదురుచూస్తూ నుంచున్నాడు. అది వస్తే, కూరగాయలు దించినందుకు, తనకు కూలిడబ్బులు దొరుకుతాయి ... ఇంతలోనే లారీవచ్చి మార్కెటుదగ్గర ఆగింది.

గబగబా కూరగాయలుదించి, వంకాయలు బీరకాయలు, కేబేజి, వేటికవి ఏరి కుప్పగాపోశాడు. వాటినన్నింటినీ వేరువేరు తట్టలలోకి నింపాడు. సింహాద్రిచేతిలో అర్ధరూపాయిపడేశారు. ఆ డబ్బులు తీసుకుని వెళ్తూ, ఎవరూ చూడకుండా వొక నారింజ పండు సింహాద్రి లాగుజేబులో వేసుకున్నాడు.

అప్పటికి మధ్యాహ్నం పన్నెండుగంటలు కావస్తున్నది. ఇప్పుడు గబగబా హోటలుకు వెళ్తే, కంచాలు, ప్లేట్లు అవీ కడగవచ్చును. అవి కడిగితే, హోటలువాళ్ళు కొద్దిగా అన్నంపెడతారు. ఇలా అనుకుంటూ సింహాద్రి వేగంగా నడిచాడు.

హోటలుకువెళ్ళాడు. ఎవరో భోజనం చేస్తున్నారు. వారిబల్లమీద పెరుగు కప్పులలో పెట్టివుంది. పెరుగుచూసే సింహాద్రికి నోరువూరింది. ఎన్నాళ్ళనుంచో అనుకుంటున్నాడు - ఒక్కసారయినా ఈహోటలులో పెరుగు వేసుకుని దిట్టంగా భోజనంచేయాలని కానీ వీలుకావటంలేదు. చివరికి తన బ్రతుక్కి ఎంగిలి మెతుకులే ఆధారమయినాయి.

హోటలు వెనుకభాగంలోకి వెళ్ళాడు. ఎంగిలిప్లేట్లు, గ్లాసులు, కంచాలు అవీ పడేసి వున్నాయి. వాటినన్నిటినీ సింహాద్రి శుభ్రంగా కడిగాడు. హోటలువాళ్ళు పెట్టిన అన్నంతో కడుపునింపుకున్నాడు.

ఆకలిబాధ తీరగానే, సింహాద్రి పార్కుకు వెళ్ళి ఒక చెట్టునీడన కూర్చున్నాడు. మొల్లో వున్న మూటతీసి డబ్బులు లెక్కపెట్టుకున్నాడు. సరిగ్గా పదిరూపాయిలు వున్నాయి. ఇప్పుడు గుడ్డలు తీసుకోవడానికి డబ్బు సరిపోతుంది. కానీ ఈ వేళప్పుడు కొట్టు తెరచివుంటుందా! ఏమో! నమ్మకంలేదు. ఆ పాత గుడ్డలషాపు తప్పితే, మిగతా దుకాణాలన్నీ మిట్టమధ్యాహ్నం అప్పుడు మూసివుంటాయి.

కాసేపు చెట్టుకింద విశ్రమించి, సింహాద్రి లేచాడు. పార్కులో ఎవరో పిల్లలు గోలీలు ఆడుకుంటున్నారు. అదికూడా వూరికే కాదు! డబ్బులు పందెంవేసుకుని ఆడుకుంటున్నారు సింహాద్రి కాసేపు వింత చూద్దామని అక్కడకు వెళ్ళి నుంచున్నాడు. ఒక కుర్రవాడు అప్పుడే పావలా గెల్చుకున్నాడు. గమ్మత్తుగానే వుంది! తను కూడా కాసేపు గోలీలు ఆడుదామా అనుకున్నాడు సింహాద్రి. ఇంతలోనే వొక పిల్లవాడు "ఆడుతావా" అంటూ పిలిచాడు. సింహాద్రి తటపటాయించాడు.

"ఫరవాలేదు! ఒక్కకానీ పందెంపెట్టి ఆడు." అన్నాడు వొక కుర్రవాడు. సింహాద్రి చలించాడు. గోలీలు ఆడి డబ్బు సంపాదించవచ్చునని అనుకున్నాడు.

గబగబా అణా సంపాదించాడు. సింహాద్రికి వుత్సాహం వచ్చింది ఇంకా కాసేపు ఆడాడు...అణా కాస్త బేడ అయింది. మిగతాపిల్లలు పందెం పెంచుదామన్నారు. సింహాద్రి సరేనన్నాడు. అమితోత్సాహంతో యింకా ఆడాడు. కానీ, ఈ సారి సింహాద్రి వోడిపోయాడు. ఒక పావలా పోగొట్టుకున్నాడు. ఆ పావలాకోసం యింకా ఆడాడు. ఇంకా కొంతడబ్బు పోగొట్టుకున్నాడు. మొత్తం రూపాయి పోయేదాకా, సింహాద్రికి వొళ్ళు తెలియలేదు

"అబ్బా రూపాయి పోయిందే! ఎంత

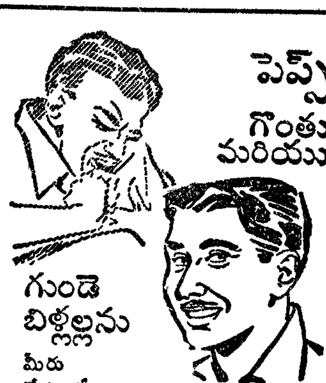

మీరు
సేవించేయడం
మీ దగ్గు త్వరితంగాపోవును
ఒక పెప్సను చప్పరించి, అందలి ఆమనకాల ఆర్యను జరిపే ఆవిరులను అస్వాదించండి. అవి నొప్పిని పోగొట్టి, గొంతునొప్పిని, రొమ్ము పడిశెమును, దగ్గు లేక జలుబును కలిగించే క్రిములను చంపును పెప్స తక్షణశమనమును, శీఘ్ర నివారణను గలిగించును.

పెప్స్-వీటిలో హానికర ఓషధులు లేవు.
పిల్లలకు సురక్షితంగా ఇవ్వవచ్చును.
రొమ్ము పడిశెములు,
గొంతు నొప్పి,
పడిశెము, అధిక
కఫము జలుబులు,
దగ్గులను
త్వరితంగా నివారించును
మందుల వ్యాపారులందరివద్ద అమ్మబడుచున్నవి
సి. ఇ ఫుల్ ఫోర్డ్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లి.
FPY-54 TEL

సోల్ ఏజెంట్లు: దాదా & కంపెనీ,
86, నైనప్ప నాయక్ వీధి, మద్రాసు-8.

తయారు చేయువారు
జెరాడ్ ఎలక్ట్రానిక్ ఇండస్ట్రీస్,
38, మింట్ స్ట్రీట్, మద్రాసు-8.

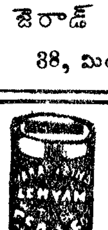

నారసింహ లేహ్యం
బంగారుతో చేరినది మేహము క్షయ, నిస్సత్తువ మొదలగు వాటిని హరించి బలము నరక్త వృద్ధిని కలిగించును. 20 తు. డబ్బి రు. 3-8-0 పోస్టేజి రు. 1-1-0
పి. సి. ఎ & కో ఆయుర్వేద సమాజం.
పెరిదేపి పోస్టు నెల్లూరు జిల్లా.

★ తీరని కోర్కెలు ★

శ్రమపడి ఈ డబ్బు సంపాదించానో!" అనుకున్నాడు సింహాద్రి విచారంగా. ఒక్క రూపాయి! సరిగ్గా మళ్ళీ ఒక్క రూపాయి తక్కువయింది!—అరగంటక్రితం తృప్తిగా తనలో నవ్వుకున్నాడు. కాని యిప్పుడు రూపాయి పోయిందని విచారంలో మునిగి తేలుతున్నాడు. ఆర్థికంగా బాగున్న వారికి రూపాయి విలువ తెలియదు. అది వారి దృష్టిలో, అరగంటసేపు వినోదం సమకూర్చుకొనేందుకు వినియోగపడే ఆటవస్తువు వంటిది. కాని, చెమటోడ్చి, గొజల్లా పనిచేసి సంపాదించుకున్న రూపాయి పోతే సింహాద్రిలాంటి వానికి విచారం కాక మరేమి కలుగుతుంది?

అదే విచారంతో మనస్సు వ్యాకులపడ్తూ ఉండగా, సింహాద్రి అక్కడనుంచి నడిచి వెళ్ళిపోయాడు. ఒక ఇరుకైన సందులో నుంచి పోతూవుండగా, ఎక్కడనుంచో ఆర్తనాదం వినిపించి ఉలిక్కిపడ్డాడు. దూరంగా వొక ఇంటి అరుగుమీద కూర్చుని ఒక చిన్నపిల్ల ఏడుస్తున్నది. గబగబా సింహాద్రి అక్కడకు చేరుకున్నాడు. మామూలుగా అలాంటి దృశ్యం చూస్తే చలించేవాడు కాదు. కాని యిటీవల తను పడుతున్న బాధలు గుర్తుకు తెచ్చుకున్నప్పుడు ఎదుటివారి కష్టం చూస్తే జాలికలుగుతోంది.

"ఎందుకమ్మా! ఏడుస్తున్నావు" బుజ్జగింపుగా అడిగాడు సింహాద్రి. ఆ పిల్ల ఏడుపు మాని "ఆకలేస్తున్నది" అంది. సింహాద్రికి నవ్వువచ్చింది

"ఆకలేస్తే మీ అమ్మను అన్నం పెట్టమని అడుగు"

"నాకు అమ్మా నాన్న ఎవరూ లేరు"

"పోనీ, అత్తగానీ మామగానీ వున్నారా—?"

"ఎవ్వరూ లేరు" అంటూ ఏడ్చింది. సింహాద్రి గుండె కరిగిపోయింది. అతనికి ఆకలిబాధ అంటేయేమిటో బాగా తెలుసును. ఇటీవల ఉపవాసాలు చేయడం వలన అది బాగా తెలిసి వచ్చింది.

జేబులోవున్న నారింజపండు సంగతి జ్ఞాపకం వచ్చింది. చప్పున దానిని బయిటికితీసి సింహాద్రి, ఆ పిల్లకిచ్చాడు. గబగబా వలుచుకుని ఆ పిల్ల తినేసింది. ఆ పిల్ల స్థితి చూస్తే సింహాద్రికి అతని చిన్నతనం రోజులు జ్ఞాపకం వస్తున్నాయి. తల్లిదండ్రులు లేని అతన్ని యెవరో పుణ్యాత్ములు దగ్గరకుతీసి కొన్నాళ్ళు పెంచారు. అప్పటినుంచి బికారిలాగా దేశాటన చేస్తున్నాడు. ఇప్పుడవన్నీ తలుచుకుంటే గుండె చెరువవుతుంది.

"టీ తాగుతావా, అమ్మా!" అన్నాడు సింహాద్రి.

తాగుతానన్నట్లు ఆపిల్ల తల వూపింది. ఇద్దరూ హోటలుకు వెళ్ళారు. హోటల్లో, సింహాద్రి అడిగాడు "నీపేరేమిటమ్మా" అని.

"సుబ్బి" అని చెప్పింది ఆపిల్ల. టీ తాగి ఇద్దరూ మళ్ళీ బయటకురాగానే సింహాద్రి నవ్వుతూ,

"నువ్వు వూరికే తిరిగితే లాభం లేదు. ఏదైనా పనిచేయాలి" అన్నాడు. సుబ్బికి అతని భావం అర్థంకాలేదు. ఏమిటో పెద్ద మాటలు ప్రయోగిస్తున్నాడు?

"పనిచేయకపోతే నేం," అంది అమాయకంగా.

"పని చేయకపోతే, అన్నం ఎక్కడనుంచి వస్తుందే, పిచ్చి పిల్లా!" అన్నాడు సింహాద్రి.

సుబ్బికి యిప్పుడు కొద్దిగా అర్థమైంది. "అయితే నన్ను ఏమి చేయమంటావు" అంది.

సింహాద్రి మాట్లాడలేదు. ఆపిల్లను ఏపని చేయమనడానికీ తోచలేదు. అంత చిన్నపిల్ల ఏమి చేస్తుంది? మొగపిల్లవాడయితే ఫరవాలేదు. ఇలా ఆలోచిస్తూ వుండగానే, సుబ్బి గొంతెత్తి పాడటం మొదలుపెట్టింది. ఆమె కంఠం శ్రావ్యంగా వుంది. జనం మూగారు. నాదస్వరం వూదుతుంటే, పాములు తలలాడించినట్లు వాళ్ళు మంత్రముగ్ధులుగా అచేతనంగా వుండిపోయారు

సుబ్బియింకా పాడుతూనేవుంది. కొందరు ఆమెచేతిలో డబ్బులు వడేస్తున్నారు. సింహాద్రి ఆశ్చర్యపోయాడు. ఈ పిల్లకు డబ్బు సంపాదించటానికి ఎక్కువ తర్ఫీదు యివ్వనక్కరలేదు.

సాయంత్రానికల్లా సుబ్బి రెండురూపాయిలు సంపాదించింది. అయితే ఆపిల్లకు ఎంతడబ్బు వచ్చిందో సరిగా తెలియదు. వచ్చినదంతా సింహాద్రి కిచ్చేసింది నిజానికి, అతనికంటె ఆపరిస్థితులలో ఆప్తులు ఎవరూ లేరు. సింహాద్రికూడా సంతోషించాడు.

సంజ చీకటి లోకాన్ని తన వొడిలోకి యిముడ్చుకుంది. కాసేపటిలో బాగా చీకటిపడింది. వీధులలో విద్యుద్దీపాలు వెలుగుతున్నాయి. ఆ దీపాల కాంతిలో సింహాద్రి, సుబ్బి గుడ్డవంక చూశాడు. అవి బాగా చిరిగిపోయి వున్నాయి.

చలిగాలి వీచింది. సుబ్బి వణికిపోతూ, సింహాద్రిని కౌగలించుకుంది. ఆపిల్ల దీనస్థితి చూస్తే, సింహాద్రిగుండె తరుక్కుపోతున్నది

దీపాల కాంతిలో సింహాద్రి డబ్బు మళ్ళీ లెక్క పెట్టుకున్నాడు. గుడ్డలు కొనుక్కోవడానికి పుష్కలంగా సరిపోతుంది. పోగొట్టుకున్న రూపాయికి బదులు రెండు

ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏజంట్లు
మెసర్సు సీతారామ్‌జినంత్ స్టోర్సు ఏజెన్సీస్
విజయవాడ, సికిందరాబాదు.

బ్రాంచి : విజయవాడ.

తెల్ల వెంట్రుక లుండవు

రంగులను చూచి మోసపోవద్దు. అది తాత్కాలికము. మా సువాసన "విశ్వకళ్యాన్ తైలం" అనేక వనమూలికలతో ఆయుర్వేదపద్ధతిలో తయారైనది 50 సం॥ల వయస్సువరకు వెంట్రుకలను నల్లగా వుంచును ఇది గాక మెదడుకు చల్లదనమునిచ్చును ఉన్మాదము, తలనొప్పి వగైరా జబ్బుల రానీయదు. "జ్ఞాపకశక్తి"ని కంటిచూపును వృద్ధిచేయును. కొద్దిగా నెరసివుంటే ఒక సీసా రు. 5; 3 సీసాలు రు 12. సగము నెరసివుంటే ఒకసీసా రు. 6; 3 సీసాలు రు. 15/- పూర్తిగ నెరసివుంటే ఒక సీసా రు. 7/-లు 3 సీసాలు రు. 18/-లు పనిచేయదని ఋజువుపర్చిన పూర్తి సొమ్ము వాపసు చేయబడును. కోరినవారికి పూచీ

INDRA AYURVED BHAVAN,
(A. P.) P O Rajdhanwar (H. Bagh).

★ తీరని కోర్కెలు ★

రూపాయలు సమకూర్చుకున్నాడు. కనుక ఆపిల్లకు ఏదైనా కొనిపెట్టకపోతే బాగుండదు!...ఇలా ఆలోచిస్తే తనకోరిక నెరవేరదు. కనుక సుబ్బిసంగతి మరిచిపోవాలి. కాని ఆమెనుఎలా విస్మరించడం!

వంతెన మీదుగా యిద్దరూ నడచి పోతున్నారు. చలిగాలి రివ్వున వీయడంతో, సుబ్బి మరింత వణికిపోయింది.

గుడ్డల దుకాణందగ్గరకు యిద్దరూ వచ్చేశారు. సింహాద్రి ఆ లాగూ, చొక్కా వున్నాయా, లేవోనని ఆదుర్దాగా చూశాడు. ఇంకా అవి అలాగే వున్నాయి. అతని గుండె కుదటపడింది. సుబ్బి డబ్బుతో అవి యిప్పుడు తీసుకుందా మనుకున్నాడు. కాని అతని అంతరాత్మ వద్దని వారించింది.

"ఆ పిల్ల ఈ రాత్రికి చలిలో వణికి పోతుంది. కనుక, ముందు దానికి గౌను వొకటి కొనిపెట్టు" అని సలహా యిచ్చింది మనస్సు.

"నేను ఆమె డబ్బు కాజేయటంలేదు కదా! రేపు నేను సంపాదించి సుబ్బి డబ్బు తిరిగి యిచ్చేస్తాను," అనుకున్నాడు సింహాద్రి. కానీ యెందుకో అతనికి వుత్సాహం కలగటంలేదు. తను మళ్ళీ ఆమె డబ్బు తిరిగి యివ్వగలడని నమ్మకమేమిటి? తనకు దుర్బుద్ధి పుట్టకూడదూ?

"ఆమె డబ్బును నా కోసం వినియోగించుకోవడం చాలా తప్పు" అని అంతరాత్మ ఘోషించింది.

షాపులోకి వెళ్తున్నవాడు కాస్తా ఆగిపోయాడు. సుబ్బి చెయ్యిపుచ్చుకుని, ఆ షాపుకు దూరంగా వెళ్ళిపోయాడు. మనసులో తుపానులు చెలరేగుతున్నాయి. నిముష నిముషానికీ వింత వింత ఆలోచనలు వస్తున్నాయి. తను ఆలస్యం చేస్తే ఆ గుడ్డలు యెవరయినా కొనుక్కుపోతారు. మళ్ళీ అంత మంచి గుడ్డలు దొరకవేమో!...కానీ, యెలా వాటిని తీసుకోవడం? ఈ రాత్రికి తను నిర్లక్ష్యం చేస్తే, ఈ సుబ్బి చలిలో చస్తుందేమో! ముందు ఆ పిల్లకు వొక గౌను, చలి బనియను కొనిపెడితే తప్ప, ఆ పిల్ల చలికి ఆగలేదు. తను యెలాగయినా గడుపుకోగలడు. కాని చూస్తూ, చూస్తూ, యింత డబ్బు వొక్క సుబ్బికోసం వినియోగించడమా! ఆమెకూ, తనకూ, యేమిటి బంధుత్వం! ఆ పిల్లెవరో! తనెవరో! నిన్నటి రోజు ఆ పిల్ల ముఖం యెరుగడు కానీ, ఈ రోజు ఆమె తనకు యెంతో ఆత్మీయురాలయి పోయింది. ఏమిటో! తనకు చిన్నపిల్లలంటే వొకవిధమైన ప్రేమ, జాలివున్నాయి. అందులో, సుబ్బిలాంటి అనాథబాలికలను చూస్తే తనగుండె తరుక్కుపోతుంది. తనూ, చిన్నప్పుడు అలాంటి వాడేకదా! ఎవరో పుణ్యాత్ములు తనను దగ్గరకు తీసి పెంచి పెద్దచేశారు. తను కాస్త పెద్దవాడు కాగానే తనపొట్ట యెలా పోషించుకోవాలో నేర్చుకున్నాడు. తానీ రోజున హాయిగా తిరుగ కలుగుతున్నాడంటె ఆరోజున ఆ పుణ్యాత్ములు దయతలచి, తనకు సహాయంచేయడంవల్ల నేకదా! అటువంటప్పుడు తను కూడా వొక అనాథ బాలికను పోషించడం తన కర్తవ్యం. ఈ లోకంలో వొకరికొకరు సహాయం చేసుకుంటేతప్ప, క్షణం గడవడం కష్టం. కనుక సుబ్బిని తను పెంచి పెద్దచేస్తే, తనకర్తవ్యం సవ్యంగా నిర్వర్తించిన వాడవుతాడు

సింహాద్రి కళ్ళు ఆనందంతో చెమ్మగిల్లాయ్! సుబ్బివంక వొకసారి పరిశీలనగా చూశాడు. ముఖంలో యెంత అమాయికత్వం! చూడటానికి చాలా ముద్దువస్తున్నది.

"నాకు చలివేస్తున్నది అన్నాయ్!" అంది ముద్దుగా. సింహాద్రి గుండె చెరువయింది. పాపం! చలిలో యెంతబాధపడుతున్నదో!......'అన్నాయ్' అని యెంత తీయగాపిలిచిం . ఆ కంఠంలో యెంత మాధుర్యంవుంది.

సింహాద్రిలో వుత్సాహం కలిగింది. సుబ్బిని తీసుకువెళ్ళి గుడ్డలకొటులో గౌను, చలి బనియన్, వొక పరికిణీ తీసుకున్నాడు. పది రూపాయిలయింది. సుబ్బికి అప్పుడే తొడిగించి బయిటికి తీసుకువచ్చాడు.

"నీకేమీ తీసుకోలేదేమి?" అంది సుబ్బి జాలిగా, ఆ మాటలకు సింహాద్రికళ్ళు మళ్ళీ చెమ్మగిల్లాయ్. "నాకేమి వద్దమ్మా!" అన్నాడు ముఖం మరోకపక్కకు త్రిప్పి. ★